

عنوان مقاله:

بررسی میزان آگاهی پرستاران شاغل در اورژانس بیمارستان گنجویان دزفول از تریاژ در سال 1396

محل انتشار:

دومین کنگره سالیانه کشوری دانشجویی طبّری و بیست و دومین کنگره سالیانه کمیته تحقیقات دانشجویی دانشگاه علوم پزشکی مازندران (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 1

نویسندگان:

مهتاب حافظیان - دانشجوی کارشناسی مامایی، کمیته تحقیقات دانشجویی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد دزفول، دزفول، ایران

شکیبا لجمیری - دانشجوی کارشناسی پرستاری، کمیته تحقیقات دانشجویی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد دزفول، دزفول، ایران

فردوس پلارک - مربی، کارشناس ارشد گرایش کودکان، دانشگاه آزاد اسلامی واحد دزفول، دزفول، ایران

نیلوفر رئیسی - دانشجوی کارشناسی مامایی، کمیته تحقیقات دانشجویی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد دزفول، دزفول، ایران

خلاصه مقاله:

سابقه و هدف: سیستم تریاژ به عنوان یک فرایند با خطر بالا در بخش فوریتها برای شناسایی و تحلیل خطاها و بررسی نقاط قوت و قابل بهبود آن انتخاب شده است. پرستاران تریاژ شکایت بیماران را می توانند به صورت متمرکز و جامع بررسی کنند. دقت و صحت تصمیم گیری تریاژ می تواند بر روی دستاوردهای بخش اورژانس تاثیر گذار باشد. از این رو آگاهی از تریاژ در بخش اورژانس بیمارستان ها مورد توجه است. لذا مطالعه حاضر با هدف تعیین میزان آگاهی پرستاران شاغل در اورژانس بیمارستان گنجویان دزفول از تریاژ انجام شده است. مواد و روش ها: مطالعه حاضر یک مطالعه توصیفی _ تحلیلی می باشد که در تابستان سال 1396 بر روی 31 پرستار بخش اورژانس بیمارستان گنجویان دزفول به روش سر شماری انجام شده است. ابزار مورد استفاده علاوه بر پرسشنامه اطلاعات شخصی، پرسشنامه محقق ساخت بود که متشکل از 25 پرسش در سه بخش اطلاعات جمعیت شناختی، 10 گویه مرتبط با دانش تریاژ و 15 گویه در زمینه تصمیم گیری تریاژ بود. داده با استفاده از آزمون های توصیفی و تحلیلی میانگین، انحراف معیار، تحلیل واریانس، آزمون t و ضریب همبستگی پیرسون و با استفاده از نرم افزار SPSS16 تجزیه تحلیل شدند. یافته ها: در نهایت میزان آگاهی پرستاران از حیطه های مختلف تریاژ نشان داد که 12 نفر (38/7 درصد) از واحدهای پژوهش در سطح ضعیفی بودند در حالی که تنها 10 نفر (25 / 32 درصد) سطح متوسطی داشتند. بین سابقه کاری و سطح دانش پرستاران از تریاژ بیمارستانی رابطه مثبت و معنی داری وجود داشت ($P < 0/05, r = 0/$)، در حالی که تفاوت معنی داری بین سایر متغیرهای دموگرافیک و حیطه تصمیم گیری در موقعیت های فوری تریاژ وجود نداشت ($p > 0/05$). نتیجه گیری: سطح آگاهی پرستاران بخش اورژانس که بسیار درگیر امر تریاژ بیماران هستند در سطح پایینی بود، از این روبخش های اورژانس باید برای افزایش توافق در تصمیم گیری ها از مقیاس های مطلوب و کاربردی استفاده نماید که نیازمند پیگیری و آموزش می باشد. همچنین تجهیز آنها به نیروی انسانی آموزش دیده و وسایل لازم برای تریاژ توصیه می شود.

کلمات کلیدی:

تریاز، بخش اورژانس، پرستاران

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/956321>

